Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26825
Copyright: Admont, Benediktinerstift

bationes. Iterum dum eufrasia die quadam
pperasset ad puteum ad hauriendam aquam.
trahens eam diabolus intus usque ad profun
dum dimersit. At illa trahens funem cla
mabat. xpe adiuua me. Ad hanc uo
cem currens omnis congregatio extraxit eam
absque lesione. Et consignans semetipsam
dixit. Tu pessime demon non uinces me.
sed usque nunc portabam plenum uas adeo
quinam ex aqua. deinceps portabo duo.
Ab illa ergo die amplius humilians se. ieiu
nans et sine somno persistens. donec xpe
pea multos a demone liberaret. Cum iam
appropinquasset dies mortis eius. uidit ab
batissa uisionem de ea. quam narrans so
roribus ait. Vidi nuncios ad me uenien
tes querere eufrasiam. et dixerunt mihi. As
sume eufrasiam tecum. et duc eam ante dominum.
Quam ego assumens ibam cum eis. Cum ergo uenis
semus ad quendam portam. statim aperta est
nobis. Ego quidem interius appropinquare
non potui. sed illi assumentes eufrasiam op
tulerunt domino dicentes. Ecce merces tua.
hic sine fine manebis. Hanc uisionem
uidi hodie. et cras morietur eufrasia. Ideo
quicumque certauit legitime. sicut uirgo
dei eufrasia fecit. habebit coronam cum
ea in celestibus regnis. per dominum nostrum ihesum
xpm.

Vita s. Adamnanus Monachi

Erat in quodam
monasterio uir
de gente scottorum
adamnanus uo
cabulo. ducens
uitam in continentia
et orationibus mul
tum deo deuotam.
ita ut nichil umquam
cibi uel potus ex
cepta die dominica
et quinta sabbati perciperet. sepe autem noc
tes integras peruigil in oratione transige
ret. Que quidem illi districtio uite artioris.
primo ex necessitate emendande sue praui
tatis obuenerat. sed procedente tempore ne
cessitatem in consuetudinem uerterat. Si
quidem in adolescentia sua aliquid commiserat.
quod commissum ubi ad cor suum rediit. gra
uissime exhorruit. et se pro illo puniendum
a districto iudice timebat. Accedens ergo ad
sacerdotem a quo sibi sperabat iter salutis posse
demonstrari. confessus est reatum suum. peci

itque ut consilium sibi daret. quo posset fugere
uenturam iram. Qui audito eius commisso. dixit.
Grande uulnus. grandioris curam medele
desiderat. Et ideo ieiuniis. psalmis. et o
rationibus quantum uales insistere. quo pre
occupando faciem domini in confessione propi
cium eum inuenire merearis. At ille
quem nimis rei conscientie tenebat do
lor. et internis peccatorum uinclis quibus gra
uabatur ocius desiderabat absolui. adoles
centior inquit sum etate et uegetus cor
pore. quicquid mihi inposueris agendum mihi.
ut saluus fiam in die domini totum facile
feram. et iam si totam noctem stando in pre
cibus peragere. uel si integram septimanam
iubeas abstinendo transigere. Qui dixit.
Multum est ut tota septimana absque alimen
to corporis perdures. sed biduanum satis est
obseruare ieiunium. Hoc facto. donec
post modicum tempore rediens ad te quid
facere debeas et quamdiu penitentie
insistere tibi plenius ostendam. Quibus dic
tis. et descripta illi mensura penitendi. abi
it sacerdos. et ingruente causa subi
ta. secessit hiberniam unde originem duxe
rat. neque ultra ad eum iuxta suum condic
tum rediit. At ipse memor precepti eius
simul et promissi sui. totum se lacrimis po
nere. uigiliis sacris. et continentie manci
pauit. ita ut quinta solum sabbati et dominica
sicut prediximus reficeret. ceteris septimane
diebus ieiunus permansit. Cumque sacer
dotem suum hiberniam secessisse ibique de
functum esse audisset. semper ex eo tempore
iuxta condictum eius memoratum continentie
modum obseruabat. et quod causa diuini
timoris semel ob reatum suum compunctus
ceperat. iam causa diuini amoris delec
tatus premiis. indefessus agebat. Quod mul
to tempore sedulus exequeretur. contigit
eum die quadam de monasterio illo longius
egressum. comitante secum uno de fratribus.
pacto tamen redire. Qui cum monasterio
propinquarent. et edificia illius sublimiter erec
ta aspicerent. solutus est in lacrimas uir dei.
et cordis tristiciam uultu indice prodebat.
Quod intuens comes. quare faceret inquisiuit.
At ille. cuncta inquit hec que cernis edificia
publica uel priuata. in proximo est. ut ignis
absumens. in cinerem conuertat. Quod ille
audiens mox ut intrauerunt monasterium
matri congregationis uocabulo ebbe. cu

XXVIII